

Ķeipenietis

Ķeipenes pagasta pārvaldes informatīvais izdevums Nr.348/9

Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bez maksas izdevums

2021.gada 29.septembris

Septembrī - Dzejas dienu mēnesī - par dzeju

Interneta bezgalīgajās dzīlēs atradu 1974.gadā publicētu dzejoli, veltītu Ķeipenei. Dzejolis ir padomju laika patosa pilnā noskaņā un labi saprotams visiem, kas dzīvoja tajā laikā. Pajautājiēt mūsdienu jauniešiem, kas tas tāds par zvēru – BAM, un viņi neizpratnē raustīs plecus.

Ogres novada literāri radošās biedrības “Sirdsdoma” vadītājai S.Logīnai pagaidām ir tikai ideja savākt materiālus par novada pagastu rakstošajiem cilvēkiem un pēc tam savākt apkopt grāmatā, tāpēc ieinteresējos par dzejnieku Imantu Gūtmani, kuram, acīmredzot, ir saistība

ar mūsu pagastu. Ja dzejoļa autors Imants Gūtmanis runā par *manu Ķeipeni*, tas nozīmē, ka viņš vismaz tajā laikā bija ķeipenietis vai Ķeipenes pagasts ir viņa dzimtā puse.

Atradu vēl vairākus Imanta Gūtmaņa dzejoļus (pēdējais publicēts 1993. gadā) un informāciju par dzejnieku Imantu Gūtmani kā daudzsoļošu jauno dzejnieku, kas 1969.gadā piedalījies jauno autoru seminārā Madonā un Rīgā un ir atzīts par vienu no spēcīgākajiem jaunajiem dzejniekiem. Rakstos parādās informācija, ka Imants Gūtmanis ir rīdzinieks.

1977.gadā publicēts jaunā dzejnieka Imanta Gūtmaņa dzejolis, un viņš par sevi stāsta, ka dzīvo un strādā Bārbeles kolhozā par lopkopēju, viņam ir ap 30, mīla divus gadus veca meitiņa, sieva un motocikls.

Tagad esmu neizpratnē, vai tiešām ir bijuši trīs dzejnieki Imanti Gūtmaņi vai viens, kas bieži mainījis dzīvesvietas?

Pagaidām neviens uzrunātais ķeipenietis par tādu Imantu Gūtmani neko neatceras, varbūt kāds no jums, “Ķeipenieša” lasītāji, varat viest skaidrību manā apjukumā? Gaidu zvanus!

B.Mietule

Manai Ķeipenei

Grūti sameklēt šo vietu,
ne šeit HES un ne šeit BAM.
Tikai viena milzu celtnē,
manu raibo sapņu nams.

Aļņi pēdo ceļiem pāri,
klusos rītos bariem vien...
Zeme, ausmu tverot kāri,
jaunā tulznu dienā brien.

Šeit, kā visur, laudis mostas,
kad pats saldākais ir miegs;
gulēt iet, kad vairāk nevar
nogurumu veikt pat prieks...

Paliek kāpurķēžu rētās,
zemē roku siltums likts.
Maize būs, - par to nav bēdas,
kaut vai cik tas laiks ir slikts...

Grūti sameklēt šo vietu,
ne šeit HES un ne šeit BAM.
Tikai ļaudis tādi paši,
sirdī uguns, delnās krams.

/I.Gūtmanis, 1974.g./

Ķeipene un ķeipenieši apmēram tajā laikā, kas aprakstīts dzejolī

Par tēviem - ceļa spieķa devējiem dzīvē

Mums, latviešiem, ir tādas tradicionālas un visu gaidītas svētku dienas un tādas, kuras tikai pamazām iedzīvojas mūsu apziņā un mūsu dzīvēs. Viena no atceres un atzīmējamām dienām, kas tikai pamazām iedzīvojas, ir Tēva diena.

Tēva dienas pirmsākumi meklējami Amerikā 20.gs. sākumā – Tēva diena ASV pirmoreiz svinēta 1910.gada 19.jūnijā. Latvijā Tēva dienu atzīmē no 2009.gada, un tas notiek septembra otrajā svētdienā. Šajā dienā godinām tēvus – par viņu nozīmīgo vietu ģimenē un sabiedrībā, jo tēva loma bērna izaugsmē un dzīvē ir tikpat nozīmīga kā mātes. Kā latviešu sakāmvārdā: "Ceļa spieķi iedod tēvs, ceļa maizi – māte."

Tēva dienas noskaņās īsas intervijas ar ķeipeniešiem – tēviem un dēliem. Uzmanību krietni vairāk tēvus un dēlus, diemžēl tēvi tādi atturīgi, laikam nevēlas atklāt savas emocijas... Jaunā paaudze - dēli - gan atsaucīgi. Par to prieks! Paldies tām ģimenēm, kas piekrita sarunai!

Vispirms saruna ar Gunti un Zinti Graudiņiem - tēvu un dēlu

Guntis Graudiņš-Pētersons: - No stingrā tēva esmu kļuvis par pielaidīgo vectēvu

Gunti, vai šogad saņēmi apsveikumu Tēva dienā no dēla?

- Saņēmu un ne tikai no dēla, bet no visas viņa ģimenes – arī no vedeklas un abiem mazbērniem – mazmeitas Montas un mazdēla Tomasa. Tie bija labi vārdi, un labi vārdi un mīļo, tuvo cilvēku mīlestība ir vairāk vērti nekā visdārgākās dāvanas.

Vai atceries to dienu un tās izjūtas, kad piedzima Tavs dēls?

- Kā kaut ko tādu var aizmirst! Zintis piedzima 13. februārī rīta pusē. Esmu aizmirsis, cik viņš svēra un cik garš bija piedzimstot, tad jāmeklē slimnīcas izdotā zīmīte ar šiem datiem, bet atceros, kā visu nakti negulēju un ar kādu satraukumu gaidīju zvanu no Ērgļu slimnīcas Dzemdību nodaļas. Pats aizvedu sievu uz Dzemdību nodaļu un paliku Ērgļos pie māsas, lai būtu tuvumā, kad notiks šis brīnišķīgais notikums – bērna piedzimšana. Tas man bija patiesa prieka un laimes mirklis uzzināt, ka piedimis dēls!

Biji un esi stingrais vai visu atļaujošais un pielaidīgais tēvs un arī vectēvs?

- Es jau domāju, ka esmu bijis stingrais tēvs, audzinot savu dēlu. Attiecībā uz mazbērniem esmu no stingrā tēva kļuvis par pielaidīgo vectēvu, jo mazbērni man ir bezgala mīļi un, gadiem ejot, esmu kļuvis dzīves gudrāks arī bērnu audzināšanas jomā.

Kur Tu saskati tēva misiju sava bērna dzīvē?

- Tēva misija, manuprāt, ir izaudzina savu bērnu par tādu cilvēku, lai man kā tēvam nebūtu jākaunas par viņu. Ja tas ir izdarīts, tad misija izpildīta. Ar savu dēlu Zinti lepojos – viņam ir laba ģimene, bērni, darbs, viss ar viņu ir kārtībā.

Izcilais vācu dzejnieks un dramaturgs J.V. Gēte – vairāku bērnu tēvs - ir teicis, ka jebkurš tēvs vēlas, lai viņa dēls īstenotu to, kas neizdevās pašam.

- Varu piekrist šai atziņai. Mani pašu no bērnības ir saistījusi mūzika un dziedāšana. Bet man bērnībā nebija nekādu iespēju nopietni mācīties mūziku. Mana vienīgā iespēja bija individuālās klavieru stundas, ko man Ķeipenes skolā pasniedza dziedāšanas skolotājs Dzintars Cāzers. Esmu viņam pateicīgs par šīm stundām, jo kaut ko jau iemācījos. Arī tagad šad un tad apsēžos pie klavierēm un kaut ko uzklimpinu vai uzspēlēju akordeonu.

Man ļoti gribējās dēlam dot iespēju attīstīt viņa muzikālās dotības, kas viņam bija. Zintis mācījās akadēmisko dziedāšanu gan Cēsu Mūzikas skolā, gan Jelgavas Mūzikas vidusskolā, bet mākslinieka ceļu dzīvē tomēr neizvēlējās. Bet tā ir viņa dzīve un viņa izvēle, man nav, ko viņam par to pārmest.

Tagad Madlīenas Mākslas un mūzikas skolā mācās mazdēls Tomass. Pats saka – skolā patīkot. Ir cerība, ka mazdēls piepildīs manus bērnības un jaunības sapņus. Es par to būtu ļoti priecīgs.

Mēs visu mūžu augam, pilnveidojamies un mācāmies. Vai ir kaut kas tāds, ko Tu nožēlo attiecībā uz dēla audzināšanu, ko tagad darītu citādi?

Attēlā trīs paaudzes: tētis Guntis, dēls Zintis un mazdēls Tomass Graudiņi. Tētim Guntim gan tagad ir dubultais uzvārds: Graudiņš-Pētersons.

- Neko nenožēloju un nedarītu citādi. Ja laiku varētu pagriezt atpakaļ, laikam neko nemainītu šajā ziņā.

Kāpēc nesen pievienoji savam uzvārdam tēva uzvārdu?

- Uzvārds "Graudiņš" man ir no mātes. Bet es gan pēc izskata, gan pēc rakstura esmu īsts tēva dēls, tāpēc man bija tāda iekšējā sajūta, ka man mātes uzvārdam jāpievieno arī tēva uzvārds. To izdarīju un tagad esmu Graudiņš-Pētersons. Tā ir arī mana cieņas izrādīšana tēvam, kas sen jau mūžībā.

Tavs dēls jau arī pats ir divu bērnu tēvs. Ko Tu viņam novēlētu kā tētim?

- Savam dēlam dzīvē novēlu visu to labāko – satiecību, mīlestību, veiksmi, veselību, attīstību un izaugsmi darbā, pārliecību par to, ko dara, un ticību saviem spēkiem! Bet kā tētim – lai izaudzina kārtīgus bērnus un veiksmīgi izskolo!

Zintis Graudiņš:

- Mans ceļa spieķis dēlam dzīvē būs apziņa, ka es viņu atbalstīšu jebkurā situācijā!

Zinti, piekrīti latviešu sakāmvārdam: Kāds tēvs, tāds dēls; kāda māte, tāda meita?

- Nepiekrītu gan. Jo katram sava domāšana, sava taisnība. Bērniem ar vecākiem reti sakrīt domas, jo tās tomēr ir divas atšķirīgas paaudzes. Un laiks arī ir pavisam cits, kurā mēs dzīvojam tagad.

Tēvs nestāsta, kā jādzīvo, - viņš dzīvo un liek skatīties, kā tas jā dara. Ko Tu labu un vērtīgu esi iemācījies no sava tēva?

- No sava tēva esmu iemācījies nebūt mīkstčaulīgam, būt stingram, ja tas ir vajadzīgs. Ar stingrību ir tā – iesākumā ir pretestības siena pret to, ko tev tā strikti un neatlaidīgi prasa, gribas dumpoties, nepaklausīt, bet vēlāk padomā un saproti – tā bija pareizi, tā vajadzēja.

Es arī dažkārt pret saviem bērniem esmu stingrs, ja saprotu, ka bez tā neiztikt. Tomēr, pirms saku kādu asāku vārdu, vienmēr cenšos noskaidrot līdz trīs.

Tavam tētim uzdevu jautājumu, vai viņš ir stingrais vai visu atļaujošais tētis un vectētiņš. Kā Tu domā?

- Es domāju, ka nav viņš nekāds bargais tētis un vectētiņš, bet vairāk visu atļaujošais.

Ir tā, ka mēs vērojam savu vecāku dzīvi un pie sevis nodomājam – kad es izaugšu, tad es nekad tā nedarišu, vai gluži otrādi – kad es izaugšu, tad manā ģimenē arī noteikti tā būs. Kas ir tas, ko Tu esi pārņēmis no vecāku ģimenes savējā?

- Jāpadomā... Dzīves izpratni, attieksmi pret mīļajiem, pret savu ģimeni. Labs piemērs man ir vecāku kopā sadzīvošanas prasme, respektējot vienam otru, bez savstarpējiem apvainojumiem un lamāšanās.

No vecākiem esmu mācījies arī to, ka, ja deg, tad nevajag vēl liet eļļu ugunī, un ka jebkurā dzīves situācijā jāsaglabā vēss angļu miers.

Un kur tad vēl svētku svinēšanas tradīcijas, kuras man arī saistās ar vecākiem! Pat tad, kad dzīvojām Lielbritānijā, vecāki vienmēr, ja vien negadījās kas negaidīts, brauca pie mums ciemos, lai kopā ar mums nosvinētu Ziemassvētkus. Arī uz jubilejām centās atbraukt ciemos. To es novērtēju un šīs svētku tradīcijas gribu saglabāt arī savā ģimenē.

Mums ir tēvs un ir tēvija, tēvzeme. Tu ar ģimeni ilgāku laiku dzīvoji un strādāji ārzemēs. Pirms gada visa ģimene atgriezās Latvijā – savā tēvzemē. Kāpēc?

- Lielbritānijā ar savu ģimeni nodzīvoju 11 gadus. Dzīve bija sakārtota, mierīga. Dzīvojām Portadaunā (Portadown), Ziemeļīrijas pilsētā. Īrējām māju labā rajonā, kurā dzīvoja angļi, nevis emigranti, mums bija labi, draudzīgi kaimiņi, tikām pieņemti vietējā sabiedrībā. Abiem ar sievu bija darbs, bērni gāja dārziņā, meita Monta sāka jau iet arī skolā. Meita nodarbojās ar slidošanu, lai mācītos slidot, brauca uz Belfāstu, dēls Tomass gāja džudo pulciņā. Viss it kā bija kārtībā, tikai pietrūka radu, tuvo cilvēku. Un katru reizi, kad atbraucām ciemos uz Latviju, arvien grūtāk bija šķirties no tuviniekiem un atgriezties atpakaļ Lielbritānijā.

Mūsu atgriešanos Latvijā veicināja arī fakts, ka Lielbritānija izstājās no Eiropas Savienības un drīz vien iesākās Covid-19 radītā

Zintis ar savu dēlu Tomasu.

Foto no personīgā arhīva

krīze. Tad izlēām braukt atpakaļ uz dzimteni. Un bija jau arī beidzamais laiks, jo meita sevi sāka uztvert kā anglieti, nevis latvieti.

Savu lēmumu neesam nožēlojuši. Abi ar sievu esam atraduši Latvijā darbu, strādājam, dzīvojam vienā mājā ar vecākiem, tikai katrs savā mājas pusē.

Bērni ir iekļāvušies Ķeipenes pamatskolas skolēnu saimē, atraduši sev skolā draugus. Izvēlējamies bērnus laist Ķeipenes skolā. Pirms lēmuma pieņemšanas par skolas izvēli bijām aizbraukuši arī uz Madlīenas vidusskolu, bet svaru kauss nosvērās par labu Ķeipenes skolai. Pirmkārt, ja noniecināsim un neatbalstīsim savu skolu, tad veicināsim tās iznīkšanu, otrkārt, satiku skolā savu jauko skolotāju Daigu Bombāni, kura savulaik mācīja mani, bet tagad māca manus bērnus, un jautājums bija izlemts.

Tev pašam aug dēls. Ko Tu gribētu iedot savam dēlam kā ceļa spieķi dzīves ceļā?

- Lai arī mans dēls vēl mazs, viņam jau ir sava doma, savs raksturs. Man nav raižu par viņu, sirdī jūtu, ka viņam dzīvē viss būs kārtībā. Un es kā tēvs vienmēr un jebkurā dzīves situācijā viņu atbalstīšu. Mans ceļa spieķis dēlam dzīves ceļā būs mans atbalsts jebkurā brīdī.

Aforismi par tēvu

Tēva stingrība - lieliskas zāles: tajās ir vairāk salduma nekā rūgtuma.

/Epiktēts/

Tēva godprātība ir pats vērtīgākais bērnu mantojums. /Dēmokrits/

Tētis ir kāds, uz kuru skatīties augšup, neatkarīgi no tā, cik garš tu izaudz.

/Nezināms autors/

Otra vieta aiz Dieva ir tēvam. /Mocarts/

Tēvs ar, bet dēls skatās. /Latviešu sakāmvārds/

Jānis Linde: - Būt tētim ir labākais, kas dzīvē var būt!

Tēvs Jānis Linde šogad ceturto reizi kļuva par Latvijas čempionu VAZ klasika klasē

Nupat, pēc 4. un 5.septembrī Mūsas trasē notikušajām autosporta sacensībām, uz uzvarētāju goda pjedestāla kāpa keipenieši Jānis un Jēkabs Lindes – tēvs un dēls. Tēvs Jānis Linde šogad ceturto reizi kļuvis par Latvijas čempionu VAZ klasika klasē, bet mazais Jēkabs sezonas pēdējā posmā ieguvis otro vietu mini bagiju klasē.

Jāni, kādas bija izjūtas, stāvēt uz goda pjedestāla kopā ar dēlu?

- Man kā tēvam tas bija kā sapņu piepildījums, jo tas viss, ko biju darījis nu jau vienpadsmit gadus, startējot dažādās autosporta sacensībās, nav bijis par velti un varu dalīties ar uzkrāto pieredzi ar savu dēlu.

Kā tie lielie, tā tie mazie – tā latviešu sakāmvārds. Vai Tavam sešgadīgajam dēlam Jēkabam piedalīšanās autosporta sacensībās nāca tā dabiski, bez piespiešanas un mudināšanas?

- Šis process nāca ļoti dabiski, jo jau 4 gadu vecumā Jēkabs man prasīja, lai uztaisa kaut kādu braucamo, ar ko varētu pa Ķonēniem (P.S. Jāņa dzimtās mājas Kalna Ķonēni) pabraukāties, un tā tapa pirmais Jēkabam domātais motorizētais transportlīdzeklis gokarts. Jēkabam sasniedzot 6 gadu vecumu, bija skaidrs, ka pienācis laiks bagijam. Pēc pirmajiem treniņiem lielajā trasē ar sporta bagiju Jēkabam sejā bija nevilnīgs prieks un laime, un viņš bija pārliecināts pilns piedalīties sacensībās kopā ar tādiem pašiem puikām un meitenēm kā viņš.

Kā Tev pašam radās interese par autosportu, mašīnām? Varbūt no Tava tēta Normunda?

-Runājot par autosportu, pašam tas viss sāka šķist ļoti interesanti jau bērnībā, kad Latvijā vēl aktīvi tika organizētas rallija sacensības, un kā reizi viens no rallija ātrumposmiem bija ātrumposms "Vatrāne". Tēti un viņa brāli Guntaru vairāk interesēja motocikli, tādēļ vēsturiski uzvārds "Linde" nav atrodams autosporta aprindās līdz manai un dēla paaudzei, kad mēs sākam veidot savas tradīcijas un vēsturi. Mašīnas, mopēdi un cita tehnika tika apgūta kopā ar brālēnu Mārtiņu, skatoties kā mūsu tēvi Ķonēnos veica remontdarbus.

Sagatavošanās autosporta sacensībām un piedalīšanās

Atrasties blakus tētim uz uzvarētāju goda pjedestāla - tas droši vien ir daudzu puīšu sapnis. Attēlā trešais un ceturtais no kreisās puses - Jēkabs un Jānis Lindes

Sešgadīgais Jēkabs cīnās sparā un braukšanas veiklībā savā pirmajā sacensību sezonā neatpaliek no sava tēta Jāņa un ierindojas starp sešiem labākajiem Lietuvas un Latvijas braucējiem. Teicams rezultāts pirmajai sezonai!

tajās aizņem ļoti daudz laika, bet tagad Tev vēl jārūpējas arī par dēlu, lai viņš varētu piedalīties sacensībās. Kā Tu ar to tiec galā?

-Par sagatavošanās darbiem sacensībām es varu pateikt milzīgu paldies Jānim Litvinovičam, kurš ieguldīja un joprojām iegulda daudz darba un laika sagatavošanās procesā starp sacensībām. Viņa mīļākais teiciens man bija: "Pirmie pieci gadi tie grūtākie, pēc tam jau pieradīs." Tā arī bija un ir.

Neatkarīgi no tā, vai tev ir laiks vai nav, vai gribas pēc darba kaut kur braukt vai brīvdienās nākt miegs un gribas izgulēties, sporta automašīna ir jāsagatavo visaugstākajā līmenī. Varbūt tieši tāpēc, ka šim sagatavošanās darbam pieeju atbildīgi, tehnika sacensībās nav ne reizi pievīlusi (trīs splāvienī pār kreiso plecu!!!).

Mazs piemērs par jēdzienu "laiks": ja līdz sacensībām ir atlikušas 3 dienas, autosportistam tās ir 6 dienas.

Šī sezona man atšķīrās no iepriekšējām ar to, ka bija sarežģīti pirms startiem koncentrēties uz savu braucienu, jo vairāk domāju par Jēkabu un viņa sniegumu. Bet, neskatoties uz to visu, čempiona tituls ir aizstāvēts, un esmu neapraktāmi lepns par dēla sasniegto pirmajā sezonā, jo viņš atrodas starp sešiem labākajiem Lietuvas un Latvijas braucējiem. Par to visu var uzzināt vairāk mājaslapā www.axlatvia.lv.

Piekrīti Džordža V.Buša teiktajam, ka kļūt par tēvu ir pavisam viegli, būt par tēvu ir daudz grūtāk?

-Būt tētim ir labākais, kas var būt, jo mani bērni padara manu dzīvi vērtīgāku, nevis grūtāku.

Vecāku uzdevums ir dot saviem bērniem spārnus. Kādas dzīves gudrības un mācības Tu gribētu iemācīt savam dēlam?

- Es domāju, ka katrs no vecākiem vēlas, lai bērni būtu mūsu pašu labākā versija. Katra dzīves situācija iemācīs bērnam kādu gudrību, bet es gribētu, lai mani bērni neaizmirst savas dzimtas saknes un ir godīgi pret sevi un apkārtējiem. Ļoti novēlu viņiem apceļot pasauli, jo tā ir neapraktāmi interesanta!

Varbūt Jēkabs var pateikt, kas viņam savā tēti patīk vislabāk?

Jēkabs: - Man patīk tas, ka tētis mani ņem visur līdzi, ka atļauj braukt pie stūres no tilta līdz opim, ka viņš daudz spēlējas ar mani un māsu. Es arī tagad māku atskrūvēt un pieskrūvēt dažādas skrūves, jo tētis man to māca garāžā. Man liekas, ka mans tētis ir pats labākais!

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Cik izglītojamo šogad apmeklēja Keipenes pamatskolu

Iepriekšējā "Keipenietī" bija raksts par Keipenes pamatskolas un pirmsskolas grupu gatavību jaunajam mācību gadam, bet nebija informācijas, cik skolēnu 2021./2022.mācību gadā mācās Keipenes pamatskolā un cik audzēkņu apmeklēja pirmsskolas grupiņas.

Nu no Keipenes pamatskolas šo informāciju esam saņēmuši: Keipenes pamatskolas kopējais izglītojamo skaits ir 105, no tiem pamatskolā mācās 63 skolēni, pirmsskolas grupiņas apmeklē 42 audzēkņi.

Lai lielajiem un mazajiem skolas un pirmsskolas bērniem saulains rudens un lai veicas mācību darbā!

Apsveikumi

Tētis Ēriks Kalnejs ar savu mīlo meitiņu Gabrielu

*Tēti, paskaties gaisā –
Tur varavīksne zaigo!
Tu smaidi un lūkojies manī,
Un es jūtos kā pieneņu pūka, kas brīvi lido vējā.
Lūdzu, apskauj mani cieši, cieši...
Ar klusu čukstu un ūdens šalti strautā
Reiz pasaki man vēlreiz,
Ka mīli mani stipri.
/B. Bužinauska/*

Sveicam mūsu mīlo tēti **Ēriku Kalneju** Tēva dienā! Paldies, ka Tu mums esi! Mīlam Tevi!

Gabriela, Alīna, Ilona

3.oktobris - Pasaules Skolotāju diena

*Pat daudzas vēlēšanās pazūd garos gados,
Bet vienu dzīvē var ik asins lāsē just.
Tie zilie plašumi, kas bērna acīs staro –
Tie nedrīkst krēsloties, tie nedrīkst zust.*

Sveicam Keipenes pamatskolas un pirmsskolas pedagogus viņu svētkos!

Svētku izjūta jau pati nerodas, to varam paši radīt!

Priecīgus svētkus!

Lai jums pietiek spēka, enerģijas un pacietības katrai dienai!

Keipenes pagasta pārvalde

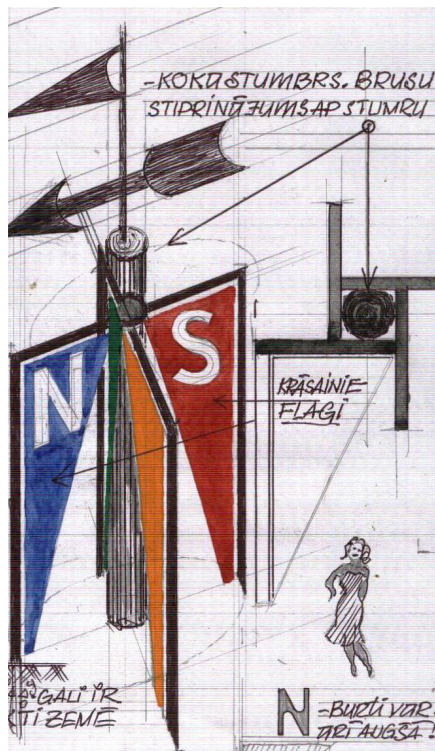
Kā izdaiļot nokaltuša koka stumbru?

Jūlija "Ķeipenietī" bija uzaicinājums ķeipeniešiem līdz 20.augustam dalīties ar savām radošajām idejām, kā izdaiļot un padarīt interesantu un vizuāli pievilcīgu koka stumbru, kas atrodas netālu no Ķeipenes brīvdabas estrādes.

Uz šo uzaicinājumu atsaucās divi ķeipenieši – **Pēteris Tropiņš un Juranta Perfiševa**. Pēteris Tropiņš iesaka virs vecā koka stumbra uzstādīt krāsainu vējrādi. Savukārt Jurantai Perfiševai ir vairākas idejas: pirmā – izgaismot Ķeipenes logo krāsās koku no apakšas ar prožektoru; otrā – uztaisīt koku kā laternu, uzlikt sēņu cepurīti, zem kuras apakšā gaismas avoti – spuldzītes, lampiņas, kas maina krāsu; trešā – izdarot urbumus stumbrā, pievienot tam vairākas stieplītes kā koka zarus un uz tiem uzvīt spuldzītes; ceturrtā – koku notīt ar atstarojoša materiāla lentu, pašā augšā uzstādīt koka vai citāda materiāla izgaismotu pūci. Šīs idejas par stumbru kā laternu pēc Jurantas domām būtu gada tumšajam, drūmajam laikam – rudeni, ziemai.

Vispirms – paldies Jurantai un Pēterim par atsaucību un interesantajām idejām! Un kā savā idejas pieteikuma vēstulē ir rakstījis Pēteris, tad galvenais ir ideja! Tagad idejas jāizvērtē, jāizvēlas interesantākā un jāķeras pie darba!

Bet pa medus podam no pārvaldes vadītāja Viļņa Sirsoņa bišu dravas tiks abiem ideju autoriem!

Pētera Tropiņa idejas skice autora izpildījumā

Biedrība "Ķeipenes vides centrs" aicina darboties

Biedrība "Ķeipenes vides centrs" ir dibināta 2007. gada 13. martā.

Biedrības dibinātājas un vadītājas Gunitas Elijas (pirms tam – Bombāne) vadībā kopā ar tā laikabiedriem Inu Milleri, Baņutu Celmiņu, Sniedzi Dzeni, Inesi Daugavieti, Andri Indriksonu, Gunvaldi Kalvu, Gunāru Melni laika posmā no 2007. līdz 2017. gadam tika realizēti vērienīgi, nozīmīgi projekti, kas plašam iedzīvotāju lokam ir lietderīgi izmantojami un pieejami arī šodien.

Lai tiktu pie sen lolotā sapņa par biedrības telpām, 2011. gadā tika rakstīti divi finansiāli apjomīgi projekti mājas "Viļņi" 3.dzīvokļa kapitālajam remontam. Paldies Ķeipenes pagasta pārvaldei par atbalstu, labu sadarbību šī un citu biedrības projektu realizācijā!

Paldies par pretimnākšanu biedrībai "Ķeipenes vides centrs" telpu "Viļņi"-3 nomāšanas laikā no 2011. gada 1.septembra līdz 2018.gada 1.septembrim!

Ķeipenes vides centrā notika dažādi interešu pulciņi - kursi ģitāras spēlē, nodarbības rotu darināšanā, gleznošanā, semināri visdažādāko tematiku jomās.

Jauniešu iecienīti bija pašu noorganizētie karaoke, galda spēļu vakari. Jaunās māmiņas tikās izglītojošās sarunās par aktuāliem jautājumiem, kopā ar mazuliem darināja rotaļlietas. Vajadzības gadījumos biedrībā bija pieejama bērnu logopēda palīdzība, biedrības telpās tika sniegti šūšanas pakalpojumi.

Tika realizēti arī vairāki projekti, kur interesentiem bija iespēja uzzināt aktualitātes uzņēmējdarbības pamatos, nodokļu jautājumos, savukārt interesenti psiholoģijā klātienē klausījās

psihoterapeites Ainas Poišas lekcijās par cilvēku savstarpējām attiecībām.

Vēl noteikti jāpiemin projekts, kad pieredzes apmaiņas nolūkā tikāmies ar kaimiņu pagasta nevalstisko organizāciju – biedrību pārstāvjiem, pārrunājām aktualitātes un saviesīgajā daļā dalījāmies pieredzē nūjošanas prasmē un veicām lielisku pastaigu pa Ķeipenes apkārtni.

Viens no pēdējiem biedrības realizētajiem projektiem ir 2017. gadā realizētais projekts "Pietura – sapņu sala" – atpūtas vieta pie Ķeipenes pamatskolas.

Ir tikai dabiski, ka arī biedrības aktivitātēm ir savs ziedu laiks, kad virmo enerģija, idejas, radoši rakstās projektu pieteikumi. Pienāk arī laiks, ko mēdzam dēvēt par "iepausēšanu" biedrības darbībā. Tāds iepauzēšanas brīdis "Ķeipenes vides centram" bija iestājies 2018.gadā. Kādreizējās biedrības telpas – labiekārtota vieta iedzīvotāju iniciatīvām, radošām izpausmēm, neformālām aktivitātēm visu vecumu iedzīvotājiem, ar projektu realizācijā sagādātajām patiesi vērtīgajām daudzajām mantām – mēbelēm, mūzikas centru, sintezatoru, projektoru, molbertiem nu ir Ķeipenes tautas nama rīcībā.

Prieks, ka biedrības muzikālais centrs un sintezators savu mājvietu atradis Ķeipenes pamatskolā, prieks, ka daudzas pārējās lietas arī ir noderīgas dažādām vajadzībām.

Šobrīd biedrībā "Ķeipenes vides centrs" skaitās divi biedri, praktiski biedrības darbību uzturu es. Gunita Elija ir mainījusi dzīvesvietu un praktiski piedalīties biedrības darbā saprotamu iemeslu dēļ nevar. Viņa laipni ļauj man pieņemt lēmumu par biedrības slēgšanu.

Ilggadīgā sadarbībā ar biedrības dibinātāju un vadītāju Gunitu Eliju esmu guvusi milzīgu pieredzi, vērtīgas mācības. Kā personība Gunita mani ir iedvesmojusi ar savu mērķtiecību, degsmi, profesionalitāti projektu rakstīšanā, realizēšanā. No citu skatiem paslēptais grūtais praktiskais darbs realizējot daudzos projektus Ķeipenes pagasta sabiedrības labā tika veikts ar patiesu prieku un mīlestību. Paldies Gunitai par sirdsdarbu!

Labā ir paveikts daudz, bet daudz laba un noderīga ķeipeniešiem vēl ir iespējas paveikt arī turpmāk. Esmu pieņēmusi lēmumu biedrības "Ķeipenes vides centrs" darbu turpināt.

Aicinu interesentus piebiedroties darbam!

Biedrības "Ķeipenes vides centrs" valdes locekle **Maruta Grīnberga**, mob.tel. Nr. 26395851

Viens no biedrības īstenotajiem projektiem ir "Pietura – "Sapņu sala""

Par Keipenes pagasta pārvaldes darbu

Atgādinām, ka Keipenes pagasta pārvalde turpina strādāt attālināti, saziņai ar iedzīvotājiem izmantojot elektronisko un telefonisko saziņu.

Tālruni saziņai: 65020822 (pārvaldes vadītājs), 65033598 (sekretāre), 65020817 (grāmatvedība), 65020820 (komunālā daļa), 65033504 (kase). E-pasts saziņai: keipene@ogresnovads.lv. Rakstiskus iesniegumus lūdzam iemest pastkastītē, kas atrodas 1.stāvā blakus bibliotēkas ieejas durvīm!

Kase turpina strādāt un pieņemt skaidras naudas maksājumus.

Tajos gadījumos, ja jautājumu nevar atrisināt attālināti un pakalpojums jāveic klātienē (piemēram, dzīvesvietas deklarēšana, dzīvojamās telpas īres vai zemes nomas līguma noslēgšana), vēlams iepriekš sazināties ar pagasta pārvaldi, un, ierodoties pagasta pārvaldē, ievērot visus epidemioloģiskās drošības noteikumus: lietot sejas aizsargmasku, un lietot to nevis formāli – turot pazodē vai tikai apsedzot muti, bet pareizi – sejas maskai pilnībā jānosedz seja no deguna līdz zodam un labi jāpieguļ sejai (deguns nedrīkst būt ārpus maskas), kā arī ievērot divu metru distanci!

Diemžēl ir apmeklētāji, kas ignorē paziņojumu par attālināto darbu un ienāk pagasta pārvaldes telpās bez pamatotas vajadzības un bez sejas aizsargmaskas. Tādā gadījumā lūdzam uzlikt sejas aizsargmasku, jo prasības visiem ir vienādas. Diemžēl šādi uzvedas tieši tie, kas nav vakcinējušies pret Covid-19 un nemaz neslēpj to.

Visi Keipenes pagasta pārvaldes darbinieki ir vakcinējušies pret Covid-19 un esam to izdarījuši brīvprātīgi, jo ticam un uzticamiem brīvdarbiniekiem, mediķiem, epidemiologiem un esam atbildīgi – mums rūp sava un citu cilvēku drošība un veselība.

Aicinām arī citus keipeniešus rīkoties atbildīgi!

PAZIŅOJUMS

Keipenes ciemā dzīvojošajiem

Sakarā ar ūdenstornja un hidroforu dezinfekciju Keipenē pirmdien, **2021.gada 4.oktobrī, no aptuveni plkst. 9.00 līdz plkst. 15.00 iespējams īslaicīgs dzeramā ūdens padeves pārtraukums vai pazemināts spiediens.**

Sagatavojiet ūdens rezerves! Pēc ūdens padeves atjaunošanas iespējama īslaicīga ūdens duļķainība! Darbus veiks SIA "Ūdens risinājumi".

Keipenes pagasta pārvaldes komunālā daļa

Informācija

Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākais inspektors kapteinis **Aleksandrs Fjodorovs** no **08.09.2021. līdz 04.07.2022.** atradīsies ilgstošā prombūtnē, savus darba pienākumus šajā laikā nepildīs. Nepieciešamības gadījumā zvanīt uz tālr.Nr.110, 65002400, 65002402.

Sākusies apkures sezona

Šogad apkures sezona iesākusies negaidīti agri – Keipenes pagasta pārvaldes un tās padotībā esošo iestāžu telpu apkurināšana sāka jau 15.septembrī, pirmās daudzdzīvokļu mājas apkurei pieslēgtas 17.septembrī. (Pagājušajā sezonā pašvaldības iestāžu ēkas sāks apsildīt 28.septembrī, daudzdzīvokļu mājas – 12.oktobrī).

Diemžēl 2021./2022.g. apkures sezona Keipenes ciemā atkal uzsākta ar parādiem.

PARĀDI par siltumenerģiju Keipenes ciema daudzdzīvokļu mājās **uz 24.09.2021.**

Mājas nosaukums	Parāda summa euro
Akācijas	15735,43
Kraujas	10886,65
Atmodas	7565,65
Vizbuļi	2771,61
Atvari	1151,54
Palejas	61,76
Zvaigznes	0,00
Kopā	38172,64

Sadzīves atkritumu izvešana 2021.gada augustā

Informējam, ka SIA "Kilupe" divām Keipenes ciema daudzdzīvokļu mājām š.g. augustā aprēķinājusi maksu par papildus izvestajiem sadzīves atkritumiem: **Kraujas (par 6.augustu) – 14,47 euro, Atvari (par 6. un 20.augustu) – 28,94 euro.**

Keipenē likvidēts šķiroto atkritumu punkts

Keipenes pagasta pārvaldei š.g. septembra sākumā nācās lūgt SIA "Kilupi" noņemt šķiroto atkritumu konteinerus, kas atradās autoceļa P32 malā pretī dzīvojamajai mājai "Lejas" un veikalam "Ilze". Iemesls – cilvēku neapzinīgums, metot šajos konteineros nešķirotus sadzīves atkritumus un pārvēršot konteineru atrašanās vietu par mazu ceļmalas izgāztuvi. Šie konteineri no bezmaksas konteineriem jau bija kļuvuši par maksas konteineriem, un maksāt par šajos konteineros ievietoto atkritumu izvešanu nācās Keipenes pagasta pārvaldei: par augustu bija jāsamaksā 124,03 euro, par jūliju – 62,01 euro.

Šo konteineru izvešana ir bez maksas, ja konteineru saturs atbilst paredzētajiem atkritumiem. Diemžēl šķiroto atkritumu konteineros, kas atradās pretī veikalam "Ilze", nešķirotu sadzīves atkritumu piejaukumi bijuši praktiski 90% apmērā. Piemēram, konteineru izvešanā (31.08.2021.) viens kartona konteiners bijis pilns ar beigtiem tomātiem, gurķiem. Šāda konteineru saturu ieberot šķiroto atkritumu mašīnā, tiek sabojāta visa krava.

Nu ko – cilvēku apziņai un godaprātām ir jāaug, citādi ir tā, kā ir!

Pilnībā pret Covid-19 vakcinētie iedzīvotāji Keipenes pagastā

Statistika uz 06.09.2021.

Pirms sniedzam oficiālo informāciju par vakcinētajiem iedzīvotājiem, atgādinām, ka šobrīd vakcinēti tiek iedzīvotāji, sākot no 12 gadu vecuma.

Keipenes pagastā pilnībā vakcinēti ir **331 iedzīvotājs, kas ir 40,9% no kopējā vakcinējamo pagasta iedzīvotāju skaita.**

Cilvēkiem vienmēr patīk salīdzināt, tāpēc statistikas dati arī par kaimiņu pagastiem: Madlienas pagastā pilnībā vakcinēti 728 iedzīvotāji (50,3 %), Mazozolu pagastā – 185 iedzīvotāji (43,5%), Meņģeles pagastā – 182 iedzīvotāji (40,1%), Taurupes pagastā – 261 iedzīvotājs (38%), Suntažu pagastā – 619 iedzīvotāji (37,7%), Lauberes pagastā – 201 iedzīvotājs (36,6%).

Ogres novadā kopumā vakcinēti 39,7% iedzīvotāju.

Informācija no Oficiālās statistikas portāla: stat.gov.lv

Septembrī dzimušos
steidzina dzīve,
Savāda nojausma gaisā
trīs,
Neizsacīto rūgtumu
dedzinot, apse plīvo,
Un dzērves sasauca:
- Drīz? Drīz!
Tūkstoš solījumu uz
ziedēšanu,
Tas laiks mums garām,
tas citu laiks.
Kad virši bītēm par
pēdējo saldumu zvana,
Mazliet apskaidrības
iegūst pat naivākais vaigs. /L.Brīdaka/

Keipenieši – septembra jubilāri!

Daudz laimes dzimšanas dienā un lai rudens apskaidrība
jums atnes nevis skumjas, bet kļavlapu krāsainības prieku!

Dzīvei daudz, tik daudz
ir spožu staru –
Vēl tā mani kā vilnis nes,
Un es viss tai piederēt
vēl varu.
Un, kamēr šis vilnis
trauks un šalks,
Noreibt man tā liks kā
vīna malks....
/A.Bārda/

Sirsniņi sveicam dzimšanas dienās keipeniešus, kuri
septembrī sasnieguši cienījamus gadu skaitļus, -

**Ainu Grīnbergu 80.jubilejā,
Jāni Jankoviču 75.jubilejā!**

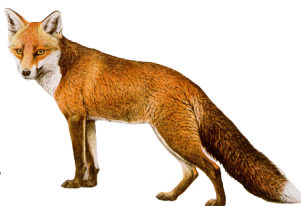
Vēlam abiem veselību, dzīvesprieku un vēl daudz skaistu
dzīves dienu!

2021.gada 15.oktobrī plkst. 19.00

Keipenes tautas namā viesosies

Lēdmanes amatierēātis ar Elizabetes Hāferes lugu
"GADSIMTA LAPSU MEDĪBAS"

Režisore Alda Račika
Lomās: Dina Kokoreviča,
Inese Nereta, Dzidra Zirne,
Andris Eglītis.
Ieejas maksa - 2 EUR.

Izrādi var apmeklēt personas,
kas ir vakcinētas pret Covid-19
vai to pārslimojušas, uzrādot
digitālo sertifikātu. Neaizmirstiet līdzī paņemt personu
apliecinošu dokumentu, lai būtu iespējams pārbaudīt
sertifikāta atbilstību!

Paldies par darbu!

Š.g. 27. septembris bija pēdējā darbadiena Keipenes
tautas nama kultūras pasākumu organizatorei **Santai
Zemelei**, kura izlēmusi savā dzīvē kaut ko mainīt – un tas ir
darbs. Santa Keipenes tautas namā nostrādāja piecus gadus
un parādīja sevi kā labu, apzinīgu, atsaucīgu un radošu
darbinieci. Paldies Santai par darbu!

Pārmaiņās ir daļa no dzīves un attīstības procesa - ar
pārmaiņām ir iespēja izaugsmei un labākai sevis izpratnei.
Lai Santai veicas turpmākajās darba gaitās !

Gadi aiziet klusi, klusi,
Matos snieg un snieg.
Saka sirds: Es nogurusi,
Lai nu miers man tiek.

2021.gada 2.septembrī 79 gadu

vecumā mūžībā aizgājusi **Gaida Lasmane.**

2021. gada 26.septembrī 86 gadu vecumā mūžībā aizgājusi
Anna Ekerte.

Visdziļākā līdzjūtība tuviniekiem!

KEIPENES TAUTAS NAMĀ

16.OKTOBRĪ 2021. GADĀ
PLKST. 10.00

DEKUPĀŽAS NODARBĪBA

N O D A R B Ī B Ā ŠOREIZ DARINĀSIM:
STIKLA VĀZES UN PUDELES APGRIEZTAJĀ TEHNIKĀ,
KĀ ARĪ

LĪDZENAS VIRSMAS -
KANVAS (GLEZNAS), FOTORĀMĪŠUS...
BET JA TU GRIBI NĀKT UN
DARBOTIES - BŪS ARĪ CITI
DEKUPĒJAMIE MATERIĀLI!

NODARBĪBAS CENA 15.00 EUR
VISI MATERIĀLI CENĀ, ILGUMS 2,5-3H
PIETEIKTIES OBLIGĀTI -
KRISTĪNE 26800011 / INESE 26545470

Dekupāžas nodarbību var apmeklēt personas, kas ir vakcinētas
pret Covid-19 vai to pārslimojušas, uzrādot digitālo sertifikātu.

Sludinājums

Pārdodu medu. Vilnis, zvanīt 26425498.

